

Vonnisnummer / Griffienummer 2024 / 1788
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 21 mei 2024
Naam van de beklagde(n)
Systeemnummer parket 19CO64193 Rolnummer
Notitienummer parket DE66.L4.14202/2019

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

1.

RRN

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

eerste beklaagde, vertegenwoordigd door meester
beiden advocaat te

loco meester

2.

RRN

geboren te op
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

tweede beklaagde, vertegenwoordigd door meester
beiden advocaat te

loco meester

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

A.

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende

vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk de constructies en verhardingen opgesomd in stukken 2, 3, 7-18, namelijk: een nieuwe achterbouw aan de woning, een afdak, een muur, een zwembad, 600m² verharding (rondom het zwembad, in de voortuinstrook, aan de linkerzijde van de woning, een terras aan de rechterzijde, een hondenhok,

op een perceel gelegen te

kadastraal gekend als

eigendom van
wonend te
en

geboren te

op

geboren te

op

wonend te

ieder voor de helft van de volle eigendom, bij aankoopakte van 06/08/2009 verleden voor notaris te ingebracht in de huwgemeenschap bij akte van 27/09/2013 verleden voor notaris te

te _____ in de periode van 24 augustus 2014 tot en met 23 augustus 2019
door

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 25 april 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te _____
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheke.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 16 april 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen. Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

Beklaagden zijn elk voor de helft volle eigenaar van het perceel en de woning te
Dit perceel ligt in woongebied.

Op 28 januari 2008 werd door de vorige eigenaars een vergunning bekomen voor het verbouwen en uitbreiden van de woning. Op de luchtfoto's was te zien dat deze vergunning niet werd aangevangen binnen de twee jaar en hierdoor van rechtswege verviel.

Op 30 augustus 2019 werd een aanvankelijk proces-verbaal opgemaakt voor het uitbreiden van de woning, aanleg van een zwembad, plaatsen van een tuinmuur, aanbrengen van verharding en bouw van een hondenhok. De verhardingen waren bijzonder omvangrijk. In totaal werd er voor een oppervlakte van circa 558,50 m² verhard.

Eerste beklagde verklaarde op 30 september 2019 dat er wel degelijk werd gestart met de uitvoering van de vergunning binnen de twee jaar en dat enkel de bovenverdieping niet werd uitgevoerd. De verharding was reeds aanwezig. Ze hadden enkel vooraan en opzij de klinkers vervangen door kiezel. Ze hadden alle werken zelf gedaan, behalve het afdak en het zwembad en de bezetwerken binnen en buiten. Het afdak werd geplaatst door schrijnwerker

Het zwembad dateerde van 2010, het afdak van 2017. De muur werd dit jaar geplaatst door als gevolg van klachten van lawaaioverlast door de buur van nr. Alle andere werken werden uitgevoerd in de periode 2008-2017. Als laatste werd er een hondenhok en een tuinhuis bijgebouwd.

Intussen werd een architect aangesteld om te regulariseren.

verklaarde dat hij een pergola had geplaatst in het voorjaar van 2017. De eigenaar had zelf de veranda die er voordien stond afgebroken. Hij dacht dat de vergunning wel in orde zou zijn.

Zaakvoerder van verklaarde dat hij een muur gemetst had op vraag van de klant en niet naar een vergunning had gevraagd.

Op 18 februari 2020 bleek er nog geen vergunning te zijn, maar verklaarde eerste beklagde dat ze er wel degelijk mee bezig waren.

De architect dacht tegen eind maart de aanvraag te kunnen doen.

Op 20 april 2020 werd door de burgemeester een herstellvordering opgemaakt die een positief advies kreeg van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De burgemeester vorderde een meerwaarde voor de uitbreiding van de woning, het zwembad en het hondenhok met afdak. Wat de overige overtredingen betrof, vorderde de burgemeester het herstel in de oorspronkelijke staat of bouw- of aanpassingswerken.

Op 13 september 2021 werd een regularisatievergunning bekomen voor de uitbreiding van de woning en het zwembad. Bij de vergunning werd aangeduid welke delen moesten verwijderd

worden. Ook de tuinmuur diende te worden verwijderd. Op 26 juni 2023 bekwam men alsnog een vergunning voor de tuinmuur onder de voorwaarde dat deze verlaagd werd tot 1m80 en er een haag zou worden voor geplant.

Op 21 november 2023 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening van vast dat de verhardingen die moesten worden verwijderd, effectief weg waren en de zones ingeplant werden. De muur werd verlaagd en een haag werd aangeplant. Het hondenhok was nog aanwezig als enige overtreding.

2. Bespreking van de schuldvraag

Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het optrekken van constructies en verhardingen op een perceel gelegen te zonder of in strijd met een geldige vergunning in de periode van 24 augustus 2014 tot en met 23 augustus 2019.

Ter zitting werd geen betwisting gevoerd over de ten laste gelegde feiten. Het hondenhok zou er per vergissing zijn blijven staan.

Gelet op de vaststellingen in het strafdossier en nu de feiten niet werden betwist, staat de schuld van beide beklaagden aan de feiten van de tenlastelegging A vast.

3. Straftoemeting

Beklaagden voeren aan dat de duur van de strafvervolging de redelijke termijn overschrijdt. De rechtbank stelt vast dat er sinds de vaststelling van de inbreuken op 30 augustus 2019 een lange tijd is verstreken en het dossier na de herstellvordering in april 2020 lange tijd heeft stilgelegen zonder dat dit aan beklaagden te wijten is. Bij de vaststelling dat de redelijke termijn is overschreden kan de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring uitspreken, een straf uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskennis van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering uitspreken.

De rechtbank is van oordeel dat in casu de redelijke termijn slechts beperkt werd overschreden en de strafvervolging enigszins aansleepte door de plannen van beklaagden om regularisatieaanvragen te doen. Er werd pas overgegaan tot dagvaarding toen vastgesteld werd dat er geen volledig herstel was na de bekomen regularisatieaanvraag. Van een zeer zwaarwichtige miskennis van de redelijke termijn is geen sprake.

Naar het oordeel van de rechtbank brengt de aard van de bewezen tenlastelegging mee dat, niettegenstaande de overschrijding van de redelijke termijn, niet alleen de vaststelling van de schuld nog noodzakelijk is, maar dat tevens een bestraffing maatschappelijk volkomen verantwoord blijft.

Gelet op de ernst en de omvang van de feiten is ook de gunst van de opschorting geen passend signaal. Beklaagden werden beiden in het verleden bovendien al veroordeeld en het duurde een hele tijd voor zij stappen ondernamen voor de regularisatie van de misdrijven.

De rechtbank legt voor elke beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlastelegging A samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

Eerste beklaagde is jaar oud en werd reeds tweemaal correctioneel veroordeeld wegens inbreuken op het sociaal strafrecht. Hij verkreeg in 1998 de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling wegens vernielingen.

Tweede beklaagde is jaar oud en werd tweemaal correctioneel veroordeeld inzake inbreuken op het wegverkeer.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet de beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

De rechtbank is van oordeel dat de schade ingevolge de overschrijding van de redelijke termijn passend en voldoende wordt hersteld door de bestraffing die zou zijn opgelegd indien de redelijke termijn niet was overschreden te milderen. Zonder de overschrijding van de redelijke termijn zou een geldboete van 600 euro voor elke beklaagde passend geweest zijn. De rechtbank herleidt deze geldboete naar een geldboete van 300 euro voor elke beklaagde. De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2017 zodat de op te leggen geldboeten met zeventig opdecimen moeten worden verhoogd.

Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er geen aanwijzing is dat het hondenhek zou zijn verwijderd

waardoor de herstellvordering wat dit betref nog actueel is. De raadsman van beklaagden bevestigde ook ter zitting dat het hondenhok er nog stond en dat zij dit wensten te behouden. Voor het overige stelt de rechtbank vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

De burgemeester vordert een meerwaarde van 410,16 euro (24 m² x 17,09 euro).

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

Beklaagden verklaarden zich akkoord met het betalen van een meerwaarde.

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagden gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 39, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt voor de tenlastelegging A:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 34,56 EUR.

Ten aanzien van tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt voor de tenlastelegging A:

tot een **geldboete** van **2.400,00 EUR**, zijnde **300,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd

met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 34,56 EUR.

Laat de kosten van de strafvordering ten laste van de Belgische Staat, begroot op 68,34 EUR.

Herstel

- verklaart de herstellvordering van de burgemeester van strekkende tot het betalen van een geldsom gelijk aan de **meerwaarde** die het goed door het bewezenverklaarde misdrijf heeft gekregen gegrond;
- veroordeelt eerste beklaagde tot het betalen van een **meerwaardesom** van **205,80 euro** op rekening van het Grondfonds binnen een **termijn** van **zes maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, meer de wettelijke verwijlinteressen vanaf het verstrijken van deze termijn van zes maanden;
- veroordeelt tweede beklaagde tot het betalen van een **meerwaardesom** van **205,80 euro**, op rekening van het Grondfonds binnen een **termijn** van **zes maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, meer de wettelijke verwijlinteressen vanaf het verstrijken van deze termijn van zes maanden;
- zegt voor recht dat beklaagden zich op een geldige wijze van deze meerwaardesom kunnen kwijten door binnen zes maanden nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand door het hondenhok te verwijderen (inclusief eventuele vloerplaat) en alle afbraakmaterialen af te voeren.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 21 mei 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,

met bijstand van griffier